

gna, deinde venit Romam, & perrexit in Campaniam in castrum Cumas, & ibi moratus est. Post hæc autem Manichæorum hæresis exorta est in Civitate Ravenna, quam Orthodoxi Christiani convincentes ejecerunt extra civitatem. in loco, qui dicitur Fossa Seonii, juxta fluvium lapidibus obruerunt, & mortui sunt in peccatis suis, & ablata sunt mala à Ravenna. Post tertium verò annum signum ruboris apparuit in Cælo die XI. mensis Novembris, mortuusque est Papa Pelagius die III. mensis Martii. Tunc Narfis Patricius cum exercitu suo Romam perrexit, & in ipso tempore multa signa, & prodigia facta sunt circa Ravennam, itaut multi signarent res suas, & domos, & vasa, ut agnoscerentur, & multis apparebant visiones in die quasi homines secum loquentes facie ad faciem. Et pugnaverunt contra Veronenses cives, & capta est Verona civitas à militibus XX. die mensis Julii. Et visum est aliud signum magnum, & terribile, & ecce in aëre quasi hominum pugna inter se dimicantium veluti in prælio VIII. Kal. Augusti horâ diei tertiâ, II. feriâ, & exinde territi sunt multi. Hora est jam claudendi hanc lectionem, ut quod sequitur castitino audiamus.

CAPUT SEXTUM.

Vasula Chriftinataria, Endorbes plures. Crux aurea. Libri Ecclesiastici à Maximiano emendati, Insectatio vitiorum.

Fecitque duo Chriftinataria Vascula, quorum unus libras habuit quatuordecim mirificè anagripba (1) operatione, sed ante hoc tempus nuper perit, Petronacis Archiepiscopi temporibus, aliud (2) permanet in præsentem pulcherrimè operatum, in quo legitur. *Servus Christi Maximianus Archiepiscopus hoc Chriftinatarium ad usum Fidelium fecit fieri.* Jussit ipse Endothim byssinam pretiosissimam, cui similem nunquam videre potuimus, oculis (3) factam, omnem Salvatoris nostri Historiam continentem in Sancto die Epiphaniæ super Altarium Ursinæ Ecclesiæ ponitur, sed non totam complevit. Successor ipsius explevit unam partem. Quis similem videre potuit? Non potest aliter æstimare ipsas imagines, aut bestias, aut volucres, quæ ibi factæ sunt, nisi quòd in carne omnes vivæ sint. Et ipsius Maximiani effigies in duobus locis præclare factæ sunt, una major, & altera minor, sed nulla inter majorem, & minorem distantia est. In minore habet literas exaratas continentes ita; *magnificate Dominum mecum, qui me de stercore exaltavit.* Fecitque aliam Endothim ex auro ubi sunt omnes Prædecessores sui; auro textile (4) imagines fieri jussit. Fecitque tertiam, & quartam cum margaritis, in qua legitur; *parce Domine Populo tuo, & memento mei peccatoris, quem de stercore exaltasti in Regno tuo.* Crucem verò auream majorem ipse fieri jussit, & pretiosissimis gemmis, & margaritis ornavit hyacinthos, & amethystos, & sardios, & smaragdos, & infra aurum medio loco de ligno Sanctæ redemptionis nostræ Crucis, ubi Corpus Domini pependit, occultravit. Est autem auri maximum pondus. Fecitque omnes Ecclesiasticos Libros,

(1) Anaglyphica. Bæsch.
(2) verò. Mur.
(3) aeneis fort. aciculis. Mur.
(4) textiles. Mur.
(5) monentes. Mur.

idest septuaginta duo, optimè scribere, quos diu, & cautissimè legit, absque reprehensione nobis reliquit, quibus usque hodie utimur, & ultimo loco Evangeliorum, & Apostolorum epistolarum. Si requirere vultis ipsius literas, invenietis ita monentis; (5) *emendavi cautissimè cum his, quæ Augustinus, & secundum Evangelia, quæ Beatus Hieronymus Romam misit, & (6) suis direxit, tantum ne ab idiotis, vel malis Scriptoribus vitentur.* Edidit namque Misales per totum circulum anni, & Sanctorum omnium; quotidianis namque, & quadragesimalibus temporibus, vel quidquid ad Ecclesiæ ritum pertinet, omnia ibi sinè dubio invenietis. Grande volumen mirè exaratum. Modicum de illis habemus, (7) dictaque Romam transmeata sunt, & quantum ibidem cogniti sunt Romulides, qui viderunt XII. libros sub uno volumine exaratos. Pauca de multis diximus, plura de eo invenietis, quàm hic legistis. Nunquam suas lanjavit oves, nunquam momordit, nunquam percussit, sed refovit eloquii, nutrit alimentis, monuit vagos, revocavit errantes, collegit dispersos, ministravit inopi, condoluit (8) tribulanti. *Mirum* (9) quòd iste, qui ex alterius fuit Sede, sic se cum suis disposuit ovibus, quòd nullum contra eum sermonem unquam mutilaverint. Modò ex nobis ipsis Pastorem habentes, postquam Sedem adipiscuntur, dentibus devorare volunt, & ullam nefciunt habere misericordiam; plus sublimitatem seculi, quàm coelestem gloriam querunt. Non participant cum ovibus, sed res Ecclesiæ soli deglutiant, & tales ex ipsis ovibus nutriti sunt, quòd nec Ecclesiæ serviunt, sed magis depopulantur, neque pro dimissoris (10) anima preces Deo fundunt. Tunc ipsæ oves quotidie morendo clamant ad Dominum dicentes; erue nos Domine de captione dentium Pastoris nostri, quia non mercenarii locum, sed crudelitatem lupi tenet, omnes nos in sua excoltissima consumit. Hic verò Beatissimus Maximianus nunquam talia peregit, sed cum mansuetudine inimicorum suorum corda humiliavit, ut adimpleretur quod scriptum est; *non vinci à malo, sed vince in bono malo, & alibi; in patientia vestra possidebitis animas vestras.*

CAPUT SEPTIMUM.

S. Maximiani obitus, & Sepulcrum ejus. Lipsanorum translatio.

VIII. Kal. Martii obiit, sepultusque est in Basilica S. Andree Apostoli juxta Altarium ubi barbam prædicti Apostoli condidit; sed modò nostris temporibus juxta ipsius Ecclesiæ Apostoli sedes sepultus est. Quinto decimo anno Petronacis Archiepiscopi, dum singuli eum hortarentur verbis, quòd prædictum Corpus Beati Maximiani de sub terra traheret, & in sublimem poneret locum, die quadam ad semetipsum rediens, jussit nos omnes Sacerdotes unâ fecum ad Ecclesiam B. Andree propere, qui in cordibus nostris oratione facta jussit cæmentariis Plathoniam desuper levari. Sed incautè agendo fracta est. Iratus modicum Pontifex cœpit comminare cæmentariis. Tunc dixit decimo Presbytero in ordine sedis suo nomine Agnel-

(6) parentibus. Mur.
(7) illius habemus dictis, quæ. Mur.
(8) condoluit. Mur.
(9) Miror modo. Mur.
(10) dimissor, qui bona Ecclesiæ legavit. Bæsch.